

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 179/22

V Lucemburku dne 9. listopadu 2022

Rozsudek Tribunálu ve věci T-158/21 | Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe
v. Komise

Tribunál potvrzuje sdělení Komise, jímž odmítla přijmout opatření požadovaná evropskou občanskou iniciativou s názvem „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“

Opatření, která již Unie podnikla ke zdůraznění významu regionálních nebo menšinových jazyků a podpoře kulturní a jazykové rozmanitosti, postačují k dosažení cílů této iniciativy

Žalobce, Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe, předložil Evropské komisi žádost o registraci návrhu evropské občanské iniciativy (EOI) nazvané „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe“¹.

Tento návrh vyzýval Evropskou unii, aby přijala řadu aktů s cílem zlepšit ochranu příslušníků národnostních a jazykových menšin a posílit kulturní a jazykovou rozmanitost v Unii.

Poté, co Komise navrhovanou EOI zaregistrovala² a tato získala na svoji podporu dostatečný počet podpisů, představil žalobce dotčenou EOI Komisi. V návaznosti na stanovisko Evropského parlamentu k této EOI³ přijala Komise dne 14. ledna 2021 sdělení⁴, kterým odmítla učinit EOI navrhovaná opatření, kterých bylo devět, mj. pak tato:

- doporučení Rady Evropské unie týkající se ochrany a podpory kulturní a jazykové rozmanitosti Unie (návrh 1),
- rozhodnutí nebo nařízení Parlamentu a Rady s cílem vytvořit centrum jazykové rozmanitosti pro regionální a menšinové jazyky financované převážně Uníí a pověřené podporou rozmanitosti na všech úrovních (návrh 3),
- změna unijních právních předpisů za účelem zajištění téměř rovného zacházení s osobami bez státní příslušnosti a s občany Unie (návrh 6) a

¹ V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. 2011, L 65, s. 1), které bylo s účinností k 1. lednu 2020 zrušeno a nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/788 ze dne 17. dubna 2019 o evropské občanské iniciativě (Úř. věst. 2019, L 130, s. 55).

² Rozhodnutí Komise (EU) 2017/652 ze dne 29. března 2017 týkající se navrhované občanské iniciativy s názvem „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ (Úř. věst. 2017, L 92, s. 100).

³ Usnesení Parlamentu (2020)2846(RSP), P9_TA-PROV (2020)0370 ze dne 17. prosince 2020.

⁴ Sdělení Komise C(2021) 171 final ze dne 14. ledna 2021.

– změna směrnice o audiovizuálních mediálních službách⁵ za účelem zajištění volného pohybu služeb a příjmu audiovizuálního obsahu v regionech, v nichž žijí národnostní menšiny (návrh 8).

Svým rozsudkem Tribunál **zamítá žalobu**, kterou se žalobce **domáhal zrušení sdělení Komise**. Tato věc poskytla Tribunálu příležitost upřesnit, že s výhradou dodržení požadavků plynoucích z nařízení 2019/788 neukládá zásada rovného zacházení Komisi povinnost mít s organizátory každé EOI stejný počet schůzek, a dále uplatnit řešení přijaté Soudním dvorem, pokud jde o práva přiznaná toliko občanům Unie, v rozsudku *Préfet du Gers a Institut national de la statistique et des études économiques*⁶.

Závěry Tribunálu

Zprvce Tribunál uvádí, že Komise ohledně napadeného sdělení **povinnost uvést odůvodnění** dodržela. **S ohledem na opatření, které již unijní orgány přijaly v oblastech, ke kterým se dotčená EOI vztahovala**, a na její dohled nad zaváděním uvedených opatření **měla za to, že v této fázi není žádný další právní akt k dosažení cílů sledovaných danou EOI nutný**.

Zadruhé Tribunál zdůrazňuje, že s ohledem na **zásadu rovného zacházení** se množstvím schůzek, které Komise pořádá s organizátory EOI, může lišit v závislosti zejména na povaze nebo komplexnosti EOI, takže Komise není povinna mít s organizátory každé EOI stejný počet schůzek.

Zatřetí Tribunál rozhodl, že se Komise nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení, pokud šlo o posuzování návrhů 1, 3, 6 a 8 dotčené EOI.

Pokud jde o **návrh 1**, Komise v napadeném sdělení právem uvádí Chartu Rady Evropy⁷ pro odůvodnění svého odmítnutí podniknout kroky v něm uvedené. Okolnost, že Unie není stranou uvedené charty, neprokazuje, že by se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož žalobce nezpochybňuje, že Unie na ni pravidelně odkazuje jako na právní nástroj definující pokyny pro podporu a ochranu uvedených jazyků. Kromě toho to, že některé členské státy ji dosud nepodepsaly nebo neratifikovaly, je irrelevantní pro posouzení činnosti Unie v této oblasti. Stejně tak nelze od Komise vyžadovat, aby při přezkumu EOI zohledňovala pouze unijní akty, které se týkají všech členských států a osob dotčených touto EOI. Kromě toho nezáleží příliš na tom, že akt, posuzovaný samostatně, neumožňuje plně dosáhnout cílů sledovaných EOI, pokud všechny akty a opatření uvedené Komisí v jejím sdělení mohou společně k dosažení uvedených cílů přispět.

Co se týče **návrhu 3**, Tribunál má rovněž za to, že se Komise správně domnívala, že úkoly zajišťované Evropským střediskem pro moderní jazyky Rady Evropy (dále jen „ECML“) a jím sledované cíle a zajišťované činnosti mohou přispět k dosažení cílů sledovaných tímto návrhem 3 a posilovat tak povědomí o významu zejména regionálních a menšinových jazyků a podporovat rozmanitost na všech úrovních.

V tomto ohledu měla Komise v napadeném sdělení právem za to, že udržování a rozvíjení spolupráce s jinou mezinárodní organizací v oblastech, které odpovídají oblastem, u nichž žalobce chtěl, aby byly svěřeny centru jazykové rozmanitosti, konkrétně s ECML, jehož účastníky se stala většina členských států Unie a které je úzce propojeno s Radou Evropy, může přispět k dosažení cílů sledovaných návrhem 3 a zamezit zdvojování úsilí a zdrojů.

Co se týče **návrhu 6**, jelikož jím sledovaný cíl spočívá ve vztažení práv spojených s občanstvím na osoby bez státní příslušnosti a jejich rodiny, které žily celý život v zemi svého původu, Tribunál připomíná, že státní příslušnost členského státu je nezbytnou podmínkou pro nabytí a zachování statusu občana Unie a požívání veškerých práv s ním spojených. Podle výše uvedeného rozsudku *Préfet du Gers a Institut national de la statistique et des études économiques* nemohou být práva spojená se statusem občana Unie vztažena na osoby, které nemají státní

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. 2010, L 95, s. 1).

⁶ Rozsudek ze dne 9. června 2022, *Préfet du Gers a Institut national de la statistique et des études économiques*, [C-673/20](#) (viz rovněž TZ č. [98/22](#)).

⁷ Evropská charta regionálních či menšinových jazyků přijatá Radou Evropy dne 5. listopadu 1992 (Řada evropských smluv – č. 148).

příslušnost členského státu. Mimo to měla Komise správně za to, že její akční plán týkající se integrace a sociální soudržnosti⁸ může zohlednit potřebu osob bez státní příslušnosti být více integrovány do společnosti díky lepším možnostem zaměstnání a vzdělání, jakož i lepším možnostem v sociální oblasti.

Pokud jde o **návrh 8**, Tribunál zdůrazňuje, že směrnice o audiovizuálních mediálních službách již nyní usnadňuje příjem a přebírání vysílání audiovizuálních mediálních služeb v celé Unii, mj. audiovizuálního obsahu pocházejícího z členských států sousedících s určitým členským státem, a to v jazycích, které mohou mít význam pro příslušníky národnostních menšin žijících v tomto státě. Komise navíc měla správně za to, že monitorování uplatňování uvedené směrnice může přispět k dosažení jednoho z cílů sledovaných uvedeným návrhem, a sice zlepšení přístupu k audiovizuálnímu obsahu různého původu a různých jazyků. Komise tudíž mohla právem dojít k závěru, že jakákoliv změna dané směrnice není nezbytná k dosažení cíle sledovaného návrhem 8.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Zůstaňte připojeni!

⁸ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Akční plán pro integraci a začlenění na období 2021–2027“ [COM(2020) 758 final].